

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

МОВОЗНАВЧІ СТУДІЇ

Збірник наукових праць

ВИПУСК 11

**Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету**

Рівне - 2003

4

УДК 811.161.2

У збірнику вміщені статті з проблем українського мовознавства науковців, аспірантів кафедри української мови Рівненського державного гуманітарного університету та науковців інших ВНЗ. Основні теми поданих публікацій стосуються актуальних питань граматики і лексикології, словотвору та лінгвістики тексту.

Для науковців, викладачів, аспірантів, студентів-філологів.

Редакційна колегія:

Головний редактор **Шульжук Каленик Федорович**,
доктор філологічних наук, професор, зав. кафедри української мови
Рівненського державного гуманітарного університету,
дійсний член Академії наук вищої школи України

Заступник головного
редактора **Шевчук Степан Іванович**, кандидат філологічних наук, професор,
директор Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного

університету

Члени редакційної колегії:

1. **Бойко В.Г.**, доктор філологічних наук, професор кафедри фольклористики Національного університету ім. Т.Г.Шевченка (м. Київ).
2. **Вихованець І.Р.**, доктор філологічних наук, професор, член-кореспондент НАН України, завідувач відділу історії і граматики української мови Інституту української мови НАН України (м. Київ).
3. **Вокальчук Г.М.**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови Рівненського державного гуманітарного університету.
4. **Галич О.А.**, доктор філологічних наук, професор, зав. кафедри української літератури Луганського державного педагогічного університету.
5. **Голомб Л.Г.**, доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури Ужгородського державного університету.
6. **Гуйванюк Н.В.**, доктор філологічних наук, професор, зав. кафедри сучасної української мови Чернівецького національного університету ім. Ю.Федьковича.
7. **Давидюк В.Ф.**, доктор філологічних наук, професор, зав. кафедри фольклористики Волинського державного університету ім. Лесі Українки (м. Луцьк).
8. **Денисюк І.О.**, доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури Волинського державного університету ім. Лесі Українки (м. Луцьк).
9. **Дунаєвська Л.Ф.**, доктор філологічних наук, професор, зав. кафедри фольклористики Національного університету ім. Т.Г.Шевченка (м. Київ).
10. **Загнітко А.П.**, доктор філологічних наук, професор, зав. кафедри української мови Донецького національного університету.
11. **Зелінська Л.В.**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури Рівненського державного гуманітарного університету.
12. **Іваницька Н.Л.**, доктор філологічних наук, професор, зав. кафедри української мови Вінницького державного педагогічного університету ім. М.Коцюбинського.
13. **Кузьмич О.О.**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови Рівненського державного гуманітарного університету.
14. **Поліщук Я.О.**, доктор філологічних наук, доцент, зав. кафедри української літератури Рівненського державного гуманітарного університету.
15. **Радишевський Р.П.**, доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури Національного університету ім. Т.Г.Шевченка (м. Київ).
16. **Турган О.Д.**, доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури Запорізького державного університету.
17. **Удалов В.Л.**, доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури Волинського державного університету (м.Луцьк).
18. **Чирков О.С.**, доктор філологічних наук, професор, зав. кафедри теорії літератури Житомирського державного педагогічного інституту ім. І.Я.Франка.

Упорядники: *Якимчук О.І., Кузьмич О.О.*

Друкується за рішенням вченої ради
Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол №2 від 26 вересня 2003 р.).

*За точність і грамотність публікацій відповідають автори.
Рукописи не рецензуються і не повертаються.*

Адреса редакції: 33000, м. Рівне, вул. С.Бандери, 12
Рівненський державний гуманітарний університет
(вул. Остафова, 31, кафедра української мови)

ISBN 966-72-81-04-9

модальності”, спроектованої на отримання якоїсь нової часткової інформації [1: 21] тих речень, “у яких мовець спонукає адресата відповіді на запитання” [5: 110], він також перебуває на правах облігаторного конституента: *Кудюю він вернув?* (А. Чайковський); ...*кудюю козаки сюди дібрались?* (А. Чайковський).

Отже, речення з локативно-транзитивним типом детермінації належать до поліфункціональних щодо семантики й формально-граматичної організації синтаксичних конструкцій. Кожне з диференційованих значень має свій набір конкретних репрезентантів, зокрема на рівні валентної рамки P + Adv [Ad; Nx; Prep + Nx] lok [trans]. Локативно-транзитивний компонент може реалізуватися у вигляді генетивної словоформи, прийменниково-відмінкових форм, синсемантичних та автосемантичних прислівників. Обов’язковість/факультативність припредикатних членів визначається планом змісту основного носія валентності, доданим до його основи префіксом, який інтенційно зорієнтований на експлікацію локативно-транзитивних відношень, або загальними умовами висловлювання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вихованець І.Р. Комунікативна надреченнева категорія актуалізації в її підкатегорійних, категорійних та грамемних виявах // Науковий вісник Волинського державного університету ім. Лесі Українки. – Луцьк, 2002. – № 5. – С. 20-23.
2. Вихованець І.Р. Нариси з функціонального синтаксису української мови. – К.: Наук. думка, 1992. – 222 с.
3. Вихованець І.Р. Прийменникова система української мови. – К.: Наук. думка, 1980. – 286 с.
4. Всеволодова М.В., Владимирский Е.Ю. Способы выражения пространственных отношений в современном русском языке. – М.: Русск. язык, 1982. – 264 с.
5. Загнітко А.П. Теоретична граматики української мови: Синтаксис. – Донецьк: ДонНУ, 2001. – 662 с.
6. Кибрик А.Е. К типологии пространственных значений (на материале падежных систем дагестанских языков) // Язык и человек: Сб. статей. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1970. – С. 110-156.
7. Словник української мови: В 11 т. / Ред. кол.: І.К. Білодід (голова) та ін. – К.: Наук. думка, 1970-1980. – 1973. – 840 с.

Резюме

В статье исследуется проблема семантической дифференциации общего значения “носитель процессуального признака – процессуальный признак – путь движения процессуального признака” и формально-грамматических средств его репрезентации в структуре простых предложений глагольного типа, устанавливаются функциональные возможности этих предложений, описывается лексико-семантический спектр конституирующих позиций.

Summary

The article deals with the problem of semantic differentiation of the common meaning “the carrier of process quality + process quality + direction of realization of process quality” and formal-grammatical means of its representation in the structure of a simple sentence of the verbal type, the functional possibilities of these sentences are defined, the lexical and semantic spectrum of constituent positions.

ПРО ДОВЖИНУ ПРЕДИКАТИВНИХ ОДИНИЦЬ У СТРУКТУРІ СКЛАДНИХ КОНСТРУКЦІЙ З ОДНОРІДНОЮ СУПІДРЯДНІСТЮ

Проблема дослідження довжини речення залишається актуальною і в наш час як у стилістичній науці, так і в граматиці. Хоч це питання було об'єктом аналізу вітчизняних і зарубіжних лінгвістів, системне бачення довжини речення представлено обмеженою кількістю наукових праць, у яких значно переважає стилістичне спрямування. Зокрема Дж. Юл намагався використати результати досліджень довжини речення для характеристики індивідуального стилю, особливо за умови спірного авторства [14]. Стилістичний підхід до проблеми довжини речення властивий висновкам Х.Мейера [14], Х.Еггерса [12], Б. Харачек, яка, зокрема, робить спробу виявити закономірності зв'язку особливостей характеру персонажів із довжиною речення в німецькій поезії [13].

Г.А.Лесскіс, вивчаючи різні жанри російської літератури, поєднує стилістичний і статистичний підходи. На основі докладних підрахунків він робить ґрунтовні висновки про тісний зв'язок довжини речення з його структурою в текстах різних жанрів [7].

На відміну від більшості дослідників довжини речення, В.Вінтер урахує не лише формально представлену в реченнях кількість слів, а й диференціює їх, залежно від довжини й ритмічної ваги, найбільшу увагу звертаючи на кількість особових дієслівних форм [16].

Дж.Міллер довжину речення пов'язує з обсягом оперативної пам'яті людини, яка, за його даними, не повинна перевищувати 7 ± 2 символи повідомлення [8: 192-222].

Системне бачення довжини речення представлено в дослідженні В.Г.Адмоні, який бере до уваги взаємодію обох напрямів – стилістичного й внутрішньомовного. Автор вважає, що довжина речення регулюється такими факторами, як форма, у якій здійснюється мовленнєва діяльність (усна чи писемна, монологічна чи діалогічна), тематичне наповнення мовлення, рівень емоційної насиченості, стилістична установка мовця. На думку В.Г.Адмоні, ці фактори, якщо вони діють стійко й інтенсивно, можуть впливати навіть на обсяг і характер пам'яті. Крім цього, лінгвіст наголошує на необхідності врахування широкого історичного плану для повного аналізу довжини речення [1:111 -113].

Теоретичний синтаксис значно збагачують дослідження, у яких піднімається питання про довжину складного, у тому числі складного багатоконпонентного (СБР) речення (ідеться про кількість предикативних одиниць). Так, Г.Ф.Калашникова вивчає довжину складного речення, враховуючи його здатність до блокування компонентів, що забезпечує, на її думку, перекодування всього матеріалу [4: 53 – 60]. К.Ф.Шульжук, вивчаючи середню довжину різних моделей СБР, робить висновок про те, що розгортання структури речення регулюється потребами спілкування [11: 105]. В.А.Шитов, Н.С.Ганцовська, О.О.Кузьмич, О.А.Козицька, С.В.Давнюк досліджують окремі моделі СБР щодо кількості предикативних одиниць [9; 2; 6; 5; 3].

На нашу думку, потребує більш глибокого вивчення й питання про вплив довжини складного багатоконпонентного речення (за кількістю предикативних одиниць) на кількість використовуваних у них слів (передусім повнозначних) з урахуванням стилістичної маркованості тексту. Для однозначності розуміння й з метою уникнення тавтології ми використовуватимемо термін “обсяг” для характеристики СБР за кількістю предикативних одиниць і термін “довжина”, коли йтиметься про кількість слів у предикативній одиниці.

Об'єктом нашого дослідження є одна з моделей складного багатоконпонентного речення – конструкція з однорідною супідрядністю. Ми вже зробили висновки про залежність обсягу КОС від змісту тексту, його стилістичної маркованості, індивідуального авторського стилю [10: 19-20]. Повністю погоджуємося з міркуваннями Г.А. Лесскіса про те, що середня довжина речення в будь-якому тексті залежить від середньої довжини простого речення, середньої довжини складного речення, а також від кількості простих і складних речень у цьому тексті [7: 99]. Якщо

брати до уваги запропоновану Г.А. Лесскісом формулу визначення середньої довжини речення, очевидним є висновок про вплив кількості, обсягу й довжини КОС на середню довжину речення відповідного тексту. Але оскільки функціонування досліджуваної нами конструкції не суперечить загальним тенденціям, виявленим Г.А. Лесскісом, вважаємо за доцільне зосередити увагу на питанні про зв'язок обсягу КОС з кількістю повнозначних слів у предикативних одиницях, які формують структуру конструкції.

Передусім порівняємо середню довжину окремих предикативних одиниць КОС, представлених у текстах різних стилів. За нашими даними, найкоротшими є предикативні одиниці КОС із наукових текстів (див. табл. 1). Другу позицію за середньою довжиною предикативних одиниць займають КОС, зафіксовані в художній прозі. Найбільшої кількості слів вимагають предикативні одиниці КОС, використовуваних у публіцистичному стилі. Пор. відповідно: *“Максвелл припустив, що даний процес у природі реальний, що електричне поле, змінюючись з часом, породжує магнітне поле”* (З підр.); *“Пізніше ми довідалися, що в білому білеті Аркадія Петровича були якісь непорозуміння і це було основною причиною його страху перед начальством”* (Ю. Смолич); *“Вся книжка окрилена атмосферою революційного здвигу, подихом тієї бурі, що змушувала всіх, по волі чи по неволі, займати певне становище супроти світу і себе самого, що ломила всі зціпеніння перестарілих форм життя – форм думки, діла й почування, що могутніми ударами молота перековувала старі та творила нові цінності і розманіженців буржуазного декадансу перетворювала в загартованих борців революції”* (В. Бобинський).

Таблиця 1

**Залежність середньої довжини предикативних одиниць КОС
(за кількістю повнозначних слів) від стилістичної маркованості
тексту й місця предикативної одиниці в структурі всієї конструкції**

Отже, стилістична маркованість тексту впливає на середню довжину предикативних одиниць у конструкціях з однорідною супідрядністю. Нагадаємо, що, досліджуючи середній обсяг КОС, ми переконалися, що він також залежить від того, який саме стиль представляють конструкції (науковий стиль – 3,2 компонента, прозові тексти – 3,3 компонента, публіцистичний стиль – 3,4 компонента). Очевидно, логізація, емоційна виразність викладу, яскраве агітаційне спрямування публіцистичних творів забезпечують перевагу в довжині КОС як за кількістю предикативних одиниць, так і за кількістю використовуваних повнозначних слів. Науковим текстам властива лаконічність, стислість фрази, що впливає на структуру КОС – це порівняно короткі конструкції з меншою кількістю повнозначних слів. Конструкції з однорідною супідрядністю з прозових творів поступаються за довжиною КОС із публіцистичних текстів, оскільки, по-перше, художній стиль використовує елементи всіх інших стилів, тобто в певних своїх проявах може набирати ознак іншого стилю, утрачаючи власні якості, а серед них і закладену в ньому експресивність, по-друге, основну частину прозового твору становить звичайна епічна оповідь, яка, на відміну від рідше вживаних емоційних описів і роздумів, не передбачає використання конструкцій з великою кількістю підрядних компонентів і, відповідно, повнозначних слів.

Наші підрахунки дозволили виявити ще одну закономірність: найменша кількість повнозначних слів використовується в головній частині КОС. Підрядні компоненти є порівняно довшими, причому їхня середня довжина перебуває в прямопропорційній залежності від місця в структурі всієї конструкції: друге однорідне супідрядне довше від першого, третє однорідне супідрядне довше від другого і т.д.

Спробуємо знайти пояснення до цієї закономірності. У головній частині КОС переважно лише фіксується існування події, явища, факту, проблеми, які вимагають більш докладної

конкретизації, висвітлення певних їхніх однорідних характеристик, для чого й використовуються однорідні супідрядні. Очевидно, сама постановка проблеми вимагає меншої кількості слів, ніж опис, характеристика, конкретизація однорідних ознак. З іншого боку, чому віддаленість однорідних супідрядних від головної частини впливає на їхню довжину? На нашу думку, це пов'язане з двома факторами: по-перше, наявність однорідних елементів, особливо великої їх кількості, провокує зародження хоч якогось елемента градації, найбільше напруження якої припадає саме на кінцевий елемент структури з однорідними компонентами, по-друге, кінцевий (наступний) елемент структури може вміщувати не лише ту інформацію, яку в мовленнєвому процесі планував висловити мовець, а й ту, яка з певних причин не потрапила в попередній елемент структури, тобто будова останнього (наступного) елемента конструкції є більш гнучкою щодо кількості вміщуваної інформації.

Не можна залишати поза увагою вплив індивідуального авторського стилю на довжину предикативних одиниць та обсяг усїєї конструкції. Ми зіставили середню довжину предикативних одиниць КОС, представлених у творах М.Івченка й У.Самчука (див. табл. 2). Підрахунки не заперечують виявлену вище тенденцію, але переконують у тому, що індивідуальний авторський стиль може вагомо впливати і на середню довжину предикативних одиниць КОС, і на середній обсяг усїєї конструкції.

Таблиця 2

**Залежність середньої довжини предикативних одиниць
КОС (за кількістю повнозначних слів) від місця предикативної
одиниці в структурі речення у творах М. Івченка й У. Самчука**

Отже, у синтаксисі складного багатоконпонентного речення діють різнопланові внутрішньомовні процеси, які впливають як на загальний обсяг конструкції (кількість предикативних одиниць), так і на довжину кожної предикативної одиниці (кількість використовуваних слів), причому середня довжина предикативних одиниць залежить не лише від стилістичної маркованості й індивідуального авторського стилю, а й від місця цієї предикативної одиниці в структурі всього речення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Адмони В.Г. Размер предложения и словосочетания как явление синтаксического строя // Вопросы языкознания. – 1966. – №4. – С. 111-118.
2. Ганцовская Н.С. К вопросу о глубине многокомпонентных сложноподчиненных предложений // Вопросы русского языка: Сб. науч. тр. – Ярославль, 1976. – Вып. 158. – С. 83-90.
3. Давнюк С.В. Функціонування складних конструкцій з сурядністю і підрядністю в різних стилях сучасної української мови// Актуальні проблеми сучасної філології: Зб. наук. праць. – Рівне: 2001. – Вип. 9. – С. 45-55.
4. Калашникова Г.Ф. Многокомпонентные сложные предложения в современном русском языке. – Харьков: 1979. – 159 с.
5. Козицька О.А. Про деякі особливості синтаксичної структури конструкцій з однорідною супірядністю і послідовною підрядністю//Актуальні проблеми сучасної філології: Зб. наук. праць. – Рівне: 2001. – Вип. 9. – С. 17-21.
6. Кузьмич О.О. Складні конструкції з послідовною супірядністю в сучасній українській мові: Автореф. дис. ... канд. філол. наук. – К.: 1995. – 21с.
7. Лесскис Г.А. О зависимости между размером предложения и его структурой// Вопросы языкознания. – 1964. – №3. – С. 99-123.
8. Миллер Дж. Магическое число семь плюс или минус два: О некоторых пределах нашей способности перерабатывать информацию // Инженерная психология. – М.: 1964. – С. 192-

225.

9. Шитов В.А. Паритетные структуры в сфере однородного соподчинения // Синтаксис предложения: Сб. науч. тр. – Калинин: 1983. – С. 94-99.
10. Шкарбан Т.М. Складні конструкції з однорідною супідрядністю в сучасній українській мові: Автореф. дис. ... канд. філол. наук. – К.: 1997. – 24 с.
11. Шульжук К.Ф. Складні багатокомпонентні речення в українській мові. – К.: 1986. – 183 с.
12. Eggers H/Wandlungen im deutschen Satzbau, "Der Deutschunterricht", Stuttgart, 1961.
13. Horacek B. Kunstprinzipien der Satzgestaltung. Studdien zu einer inhaltbezogenen Syntax der deutschen Sprach, "[Sitzungsberichte der] Osterreichischen Akademie der Wissenschaften, Philol.-hist. Klasse, 243, 5, Wien, 1964.
14. Meier H.Deutsche Sprachstatistic, 1, Hildesheim, 1964.
15. Yule J.U. On sentence-length as a statistical characteristics of style in prose: with application to two cases of disputed authorship, "Biometrika", XXX, 3-4, 1939.
16. Winter W. Relative Haufigkeit syntaktischer Erscheinungen als Mittel zur Abgrenzung von Stilarten, "Phonetika", 7, 4, 1961.

Резюме

Середня довжина предикативних одиниць конструкцій з однорідною супідрядністю залежить від стилістичної належності тексту, індивідуального авторського стилю й місця предикативної одиниці в структурі всього речення.

Резюме

Средний размер предикативных единиц конструкций с однородным соподчинением зависит от стилистической принадлежности текста, индивидуального авторского стиля и места предикативной единицы в структуре всего предложения.

УДК 811.161.2'367

Оксана Кузьмич

СИНТАКСИЧНА НОРМА ЯК ЛІНГВІСТИЧНА ПРОБЛЕМА

Норма мови завжди привертала увагу мовознавців. У 20-их роках минулого століття мовні норми досліджували О.Синявський, М.Сулима. Про граматичні й лексичні норми йдеться у працях О.Курило "Уваги до сучасної української літературної мови", М.Гладкого "Мова сучасного українського письменства", С.Смеречинського "Нариси української синтакси (у зв'язку з фразеологією і стилістикою)", М.Пилинського "Мовна норма і стиль".

Оцінка будь-якого мовного явища передбачає характеристику його як такого, що відповідає чи не відповідає мовній нормі. Існують численні визначення норми, у яких як основні її ознаки фігурують стійкість, відтворюваність, типовість, поширеність, уживаність, обов'язковість, звичність, доречність, авторитет джерел, відповідність моделі, системність та ін.

З'ясуємо значення терміна "мовна норма". З латинської **norma** – правило, взірець. Це закріплені в практиці зразкового використання мовні варіанти, які найкраще і найповніше з-поміж співіснуючих виконують свою суспільну роль. Мовна норма сприймається її носіями як зразок суспільного спілкування в певний період розвитку мови й суспільства. Це головна категорія культури мови, а також поняття загальної теорії мови.

Лінгвістична норма – поняття широке й загальне, оскільки й мовознавство як наука має багато аспектів і відгалужень. Найбільш узвичаєним є поділ мовознавчої науки на розділи

ЗМІСТ

Розділ I. Граматична будова мови. Проблеми синтаксису	
<i>Шульжук К.Ф.</i> До питання про еквіваленти речення	3
<i>Федчук Л.І.</i> До питання про типологію предикативних одиниць.....	7
<i>Степаненко М.І.</i> Семантична структура, формально-граматична будова і функціональні можливості речень із локативно-транзитивним типом детермінації.....	14
<i>Шкарбан Т.М.</i> Про довжину предикативних одиниць у структурі складних конструкцій з однорідною супідрядністю	20
<i>Кузьмич О.О.</i> Синтаксична норма як лінгвістична проблема.....	24
<i>Давнюк С.В.</i> Вивчення багатоконпонентних сурядно-підрядних речень: формально-граматичний аспект	27
<i>Жагальяк І.М.</i> Комунікативні моделі зі звуконаслідувальними словами та їх семантичні експоненти	31
<i>Шульжук Н.В.</i> Репліка як компонент діалогічної єдності	36
<i>Щербачук Н.П.</i> Адвербальні синтаксеми в семантично ускладненому простому реченні діалогічного мовлення	39
<i>Сербіна Т.Г.</i> Прийоми використання прецедентних текстів у газетних заголовках	44
Розділ II. Морфологічний рівень мовної системи	
<i>Мединська Н.М.</i> Лексико-семантична група дистрибутивних дієслів активної дії	49
<i>Куликова В.Г.</i> Мовні засоби відтворення спонування в українській мові	54
<i>Войцешук Л.А., Мандрик Н.В.</i> Субстантивація прикметників у слов'янських мовах і власні імена.....	58
Розділ III. Актуальні проблеми лексикології та лексикографії	
<i>Вокальчук Г.М.</i> Складні випадки лексикографічного опису індивідуально-авторських новотворів	63
<i>Гаврилюк Н.В.</i> Емпірійні індивідуально-авторські прикметники у творчості неокласиків.....	69
<i>Дуденко О.В.</i> Паремії: знаки чи символи?	73
<i>Кірілкова Н.В.</i> Українська символіка в поемах Ліни Костенко.....	78
<i>Будз І. Ф.</i> Роль “кольорових” компонентів фразем як етнографічних та національно-культурних маркерів	80
<i>Крижанська О.М.</i> Джерела збагачення української колірної лексики	84
<i>Степанова О.І.</i> Лінгвопоетика як об'єкт мовознавчого дослідження	93
<i>Копера О.С.</i> Проблема мовностилістичної норми використання метафори поетками 90-х років ХХ століття.....	98
<i>Школяренко В.І.</i> Динамічні аспекти фразотворчої активності компонентів фразеологізму.....	106
Розділ IV. Системні питання лінгвогеографії	
<i>Євтушок О.М.</i> Питання системного дослідження лексики західнополіського діалекту. Явище полісемії.....	110
<i>Мазяр В.М.</i> Структура і семантика лексики ткацтва у західнополіських говірках	

української мови.....	115
<i>Демешко І.М.</i> Топонімізація основ типів поселень північно-східного Полісся....	120
Розділ V. Мовознавство і школа	
<i>Хом'як І.М.</i> Питання орфографії в програмах із рідної мови	128
<i>Ковальчук Н.П.</i> Лінгвістичні принципи української пунктуації.....	133
<i>Шевчук Т.Б.</i> Робота зі словами родо-видової семантики на початковому етапі навчання української мови	138
<i>Петрук О.М.</i> Реалізація принципу функціональності в навчанні рідної мови як лінгводидактична проблема	144
<i>Антончук О.М.</i> Ефективність методу вправ на уроках вивчення орфографії.....	147
Рецензії	
<i>Хмель В. А.</i> До вивчення фольклору регіонів України. Рецензія на працю доктора філологічних наук, професора Романа Кирчіва “Із фольклорних регіонів України: нариси й статті”	150
Відомості про авторів	156

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Мовознавчі студії

Збірник наукових праць
Рівненського державного гуманітарного університету

Випуск 11

Упорядкування та наукове редагування
*Олександри Якимчук,
Оксани Кузьмич*

Макет та комп'ютерна верстка *Вікторії Кравчук*

Обкладинка *Олексія Литвина*

Рекомендовано до друку вченою радою
Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол №2 від 26 вересня 2003 р.)

Макет, верстку, дизайн здійснено в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету

Адреса редакції: 33000, м. Рівне, вул. С.Бандери, 12
Рівненський державний гуманітарний університет,
кафедра української мови, тел. 26-17-79
вул. Остафова, 31

Підписано до друку 26.09.2003. Формат 60x84 1/8.
Папір офсетний. Гарнітура Times Roman Cyr.
Умов. друк. арк. 19, 0. Наклад 200 прим. Зам. № 29/1

Актуальні проблеми сучасної філології. Мовознавчі студії. Збірник наукових праць
Рівненського державного гуманітарного університету. Вип. 11. – Рівне: РДГУ, 2003. – 155 с.

У збірнику вміщені статті з проблем українського мовознавства науковців, аспірантів кафедри української мови Рівненського державного гуманітарного університету та науковців інших ВНЗ. Основні теми поданих публікацій стосуються актуальних питань граматики і лексикології, словотвору та лінгвістики тексту.

Для науковців, викладачів, аспірантів, студентів-філологів.

ISBN 966-72-81-04-9

ББК 81
УДК 811.161.2